

VALMIERAS ĶĪMISKĀ RŪPNĪCA

VALMIERAS STIKLA ŠKIEDRAS RŪPNĪCAS IZDEVUMS

Iznāk kopā
1970. g. 25. oktobra

CETURTDIEN,
1992. gada 23. janvārī

Nr. 3 (578)

Rūpnīcas izstrādājumus — lauku ļaudīm

Viens no svarīgiem uzdevumiem, ko aizvadītā gada beigās rūpnīcas darbiniekiem izvirzīja Latvijas Republikas Ministru Padomes priekšsēdētājs IVARS GODMANIS, ir uzlabot lauku iedzīvotāju apgādi ar rūpnīcas precēm.

Sai problēmai veltīta bija arī rūpnīcas komercdirektora Alda Rudziša tikšanās ar Valmieras rajona paterētāju biedrību savienības valdes priekšsēdētāja vietnieku Imantu Rudiņu un citiem tirdzniecības darbiniekiem. Tikšanās mērķis bija pirmo reizi noslēgt tiesīgs līgumus (bez republikānisko bāzu starpniecības), lai ar rūpnīcas izstrādājumiem apgādātu mūsu rajona veikalus, galvenokārt lauku apvidos. Līdz šim produkciju, saskaņā ar noslēgtajiem līgumiem, uzņēmums nosūtīja Rīgas bazem, kas to sadalīja pa rajoniem. Un tā nereti Valmieras rajona lauku veikalos un arī pilsētā nebija iespējams iegādāties Valmierā ražotus audumus, salvetes, motobrocēžu cepures, kalendārus un citu produkciju.

Aldis Rudzišs vispirms iepazīstināja paterētāju kooperācijas parstāvus ar ražošanas gaitu, paslāstīja par problēmu, kas ļoti sarežģī darbu, piemēram, enerģētiskā krīze, materiāli tehniskā nodrošinājuma pasliktināšanās sakarā ar to, ka Krievijas valdība ieviesusi stingrus ierobežojumus tirdzniecībai ar Baltijas valstīm, ka nav noslēgti starptautu līgumi. Līdz ar to radies ļoti nopietns stāvoklis, kas var novest līdz ražošanas sašaurināšanai izejvielu trūkuma dēļ. Rūpnīcas vadība un attiecīgie dienesti pastāvīgi nodarbojas ar šīm problēmām, meklē alternatīvus risinājumus. Pro-

tams, ja kurināmais un izejvielas jāiegādājas par pasaules līdžu cenām, reizēm pat par valūtu, paaugstinās arī rūpnīcas produkcijas cenas.

Viesi informēja par tirdzniecības darbinieku problēmām, uzsvera, ka arī viņi grib uzlabot lauku veikalu apgādi ar dažādam rūpnīcas precēm un tāpēc ir gatavi pirmo reizi noslēgt tiesīgs līgumus ar rūpnīcu.

Tikšanās reizē bija klāt arī rūpnīcas realizācijas daļas priekšniece Nina Petrova, 7. ceha priekšnieks Andrejs Rencis.

Pēc sarunām pie komercdirektora visi devās uz 7. ceha sortimentu kabinetu. Tur tirdzniecības darbinieki lika iepazīstināt ar dekoratīvajiem stikla audumiem un citu rūpnīcas produkciju, kas var ieinteresēt pircējus.

Bija redzams, ka ceha ļaudis ir radoši pastrādājuši. Tirdzniecībai tika piedāvāti apmēram 50 dažādi auduma paraugi, ko cehs šobrīd var ražot. Visus zīmējumus izstrādājušās ceha mākslinieces. Ja nem vērā arī koloristiku, tad šādu audumu paraugi ir ap divi simti. Lidztekum gludi krāsotajiem un aprūkotiem audumiem tika demonstrēti arī ažu- ra un žakarda audumi, ko rūpnīca sakusi ražot tikai nesen, pēc cehu žakarda mašīnu uzstādīšanas un apgušanas. Dekoratīvos audumus demonstrēja un viesus informēja ceha tehnoloģe Brigita Sulte, māksliniec-

es Arija Pakere, Zanda Blaiva un Anita Kuzma. Šeit pat, sortimentu kabinetā, bija izstādītas arī motobrocēžu aizsargecpures, tenisa raketes, sadzīves siets un cita produkcija. Ievēribu piesaistīja arī saimniecības paķetes ar tehniskā stikla auduma, silumizolācijas materiālu atgriezumiem. Šī produkcija lauku ļaudīm ir noderīga, jo stikla šķiedras audumu var izmantot gan elektroizolācijai, gan arī silumizolācijai. Tos var ļoti izmantot arī jaunsaimniecībās.

Pēc tam abas puses parakstīja līgumu 1992. gadam.

Atzinība jāzīnā 7. ceha vadībai un speciālistiem, kuri bija ļoti rūpīgi sagatavojušies minētajam pasākumam. Labi noformēti un viegli pārskatāmi sakarofoti bija dekoratīvo audumu paraugi, kvalificēti un saprotami — paskaidrojumi par attiecīgajiem produkcijas veidu īpatnībām. Tāpēc darbs ritēja raiti un organizēti.

Kā mūsu korespondentu informēja Nina Petrova, līgumā paredzēts, ka rajona kooperatīviem rūpnīca piegādās 60 tūkstošus metru dekoratīva auduma, 6 tūkstošus motobrocēžu aizsargecpuru, 20 tūkstošus metru sadzīves sieta (to arī plaši var izmantot lauku saimniecībās), kā arī lielaugu vairumu pakešu ar elektroizolācijas audumu. Ja minētais daudzums būs nepietiekams, tiks noslēgti papildus piegādes līgumi ar rajona tirdzniecības organizācijām.

Jādama, ka pēc pirmā šāda veida līguma noslēgšanas rajona pilsētu un lauku veikalos mūsu rūpnīcas izstrādājumu vairs netrūks. HERMANIS HERCBERGS

BŪS PROFESIONĀĻI

36. arodvidusskolas meistare Ineta Aikšne ar prieku runā par savu audzēkņiem, kuri strādā prakse austuvē un elektrokrāšņu nodalī. Astoņas meitenes — 3. kursa audzēknes un nākamās audējas strādā patstāvīgi un apkalpo pilnu zonu. Šobrīd viņas strādā trīs reizes nedēļā, bet līdz ar marta otro pusi strādās katru dienu. Praktiskā apmācība visdažādāko sortimentu audumu ražošanu, un maigu priekšnieki ierada viņām zonas, kurās tajos brīžos trūkst audēju. Kad meitenes strādās katru dienu, tas būs jūtams atspaidis, un līdz ar to ceha administrācija varēs variēt ar darbaspeku. Kad darbs iekrit austuves jaunajā korpusā, praktiskā ceha strādā par audēju palīdzēm.

Viņu sagatavotība jau tagad ļauj apkalpot paaugstinātās zonas, piemēram, 14. komplektā, kurā top KT audums, normā noteikto divu stundu vietā meitenes spēj apkalpot četras. Veikli strādā Aiga Riba, In-

ga Voronova, Aiga Mežule. Jūtams, ka lieliskas audējas dienas būs arī Lolita Lismane un Linda Meždreija. Maiņas priekšnieks Jānis Priekulis labi atsaucas par Sarmīti Ibeni.

1. kursā viņa jutusies vilusies izvēlētajā profesijā, bet tagad, to iepazīstot, acimredzot savas domas mainījus.

Arī puīši strādā tāpat kā pieredzējuši strādnieki. Teicams atsaukums ir par Jāni Vēveri. Viņš strādāja patstāvīgi jau vasarā, strādāja Jaungada brīvdienās. Disciplinēti, ar interesi darba iemaņas nostiprina arī Jānis Daubars, Tonijs Sustīks un Valters Paeglis. Diemžēl, gādās, ka maiņas laikā visas krāšņu zonas ir aizņēmas, un tad praktiskāmeistars neatliek nekā cits kā doties mājās.

Audzēkņi ir gandarīti par to, ka viņi saņem pusi no nopelnītas algas un pilnu kompensāciju par pusdienām.

ZĀĢĒSIM PAŠI

Lai arī laiki grūti, tāpat palēnām tomēr kaut kas rodas arī no jauna. Ne tālu no 19. ceha un transporta caurlaides melnē 4,6 m dziļā būvdredē — iesākums lieliem kokapstrādes darbiem. Par 250 tūkst. rubļu nopirkts gateris, un saukšies tā uzstādīšanas darbi. Darbus vada ceha meistars Aivars Tams. Viņš paredz, ka līdz ar pavasari zāģis jāsak darbināt. Tātad atkritis arī rūpnīcas liekie izdevumi par sagatavotu kokmateriālu iegādi. Pirmos zāģa zobiem atdošot materiālus, kurus pagājušajā ziemā sagatavoja rūpnīcas viru brigāde.

Celtniecības darbi atšķiras no tā, ko līdz šim veica Aivars Tams, strādājot dzīvojamu māju celtniecībā. Būvdredē vispirms jāiebetonē gatera pamata pēda, pēc tam — pēdas augsdāja. Bedrē izvietos arī dzinējs, elektromotors. Apmēram pēc mēneša varēšot sākt domāt par zāģa uzstādīšanu.

Konstruktūru biroja notiek gatera šķūņa un elektropievadu projektēšanas darbi. Kabeļa tranšēja stiepsies no mehāniskā ceha, ceļams, ka zeme īpaši dziļi nesāsals, pretēja gadījumā būs sarežģījumi ar rakšanas darbiem.

Jādama, ka gatera darbi ar laiku kļūs arī par vienu no pakalpojuma veidiem strādājošajiem.

Kontakti, kontakti...

Aizvadītajā nedēļā rūpnīcā atkal bija ieradusies viesi. Šoreiz — no Skandināvijas valstīm.

Vispirms rūpnīcas direktors Inārs Polaks un galvenais inženieris Andris Brūnāns pieņēma speciālistus no somu firmas «Ahlstrom» — stikla šķiedras ražotnes prezidentu Christeru Pihlu un šīs firmas viceprezidenta asistentu Ville Ounaskari.

«Ahlstrom» ir liela somu daudznozaru firma. Viens no tās darbības virzieniem ir stikla šķiedras ražošana.

Sarunu gaitā tika aplūkotas kopīgās darbības iespējas. Viens no jaunajumiem, kas tika parrunāts, bija mūsu rūpnīcas izstrādājumu noietu iespējas Skandināvijas valstīs. Somu firmas pārstāvji bija atveduši savus piedāvājumus neausta stikla šķiedras materiāla ražošanas iekārtām un tehnoloģijai. Tika runāti arī par Baltijas tirgus izpēti neausta materiālu realizācijai.

Abas puses vienojās turpināt kontaktus un meklēt jaunas sadarbības iespējas.

Otrdien ieradās pārstāvji no VEF, lai meklētu kopdarbības iespējas. Vairākus viņu ražotnes draud apstāties, jo tās nesāņem folģētos dielektriskos un citus materiālus Tiraspoles. Bet Tiraspoles savukārt ir atkarīga no VSSR piegādām. Vēlīši piedāvā mums palīdzību kurināmo materiālu meklējumos, kā arī telefona centrālā ar 200 abonementiem.

Rūpnīca apmeklēja arī Latvijas un Zviedrijas kopfirmas «Aloja» — «Sterkelsen» pārstāvji. Šī firma meklē iespējas cietes produktu pielietošanai stikla šķiedras izstrādājumu ražošanā. Kontakti ar kopuzņēmumu turpināsies.

Arī šonedēļ rūpnīcā somi. Vakar bija ieradusies citas somu firmas pārstāvji, kurus interese pie mums ražotā grīste un lamināts. Bet nedēļas beigās gaidām ierodamies Šveices firmas «Hertex» un itāļu firmas pārstāvjiem. Sarunas rītes par mūsu ražotās grīstes piegādi itāļiem.

APBALVOJUMI

Par ilggadeju un nevainojamu darbu rūpnīcas 1. bernūdārza vadītāja Anda Sulte apbalvota ar vērtīgu balvu. 4. ceha šķēteršanas nodalja maiņas meistare Nina Veburāle apbalvota ar rūpnīcas Goda rakstu un vērtīgu balvu.

Ar rūpnīcas Goda rakstu un naudas prēmiju apbalvotas 4. ceha audumu kontroliere Nadežda Vasiljeva, audējas Aina Sprule, Nellija Apine, Gerda Jansone, šķēterētāja Gerda Oreškina, produkcijas pieņemēja Marija Petrova un 5. ceha šuveja Mirdza Saukuma.

Saņemsim vairāk

Latvijas Republikas Ministru Padome 1992. gada 3. janvārī pieņēmusi lēmumu par iedzīvotāju sociālo aizsardzību sakarā ar cenu liberalizāciju pārtikas precēm.

Pamatoties uz minēto lēmumu, ar 1992. gada 1. janvārī rūpnīcā strādājošajiem noteikta minimālā mēnešalga (amatalga) 460 rubļu un minimālā stundas tarifa likme — 2,74 rub.

Minimālā stundas tarifa likme 2,74 rub. atbilst I kategorijas laika darba strādnieka stundas likmei normālos darba apstākļos.

Darba samaksa pārejo kategoriju strādniekiem, kā arī strādniekiem, kuri nodarbināti kaitīgos un sevišķi kaitīgos darba apstākļos, notiks saskaņā ar rūpnīcā esošo tarifa sistēmu.

Darba alga mēnesī laika darba strādniekiem palielināsies apmēram par 64 procentiem, gabaldarba strādniekiem — 1,8 reizes, atkarībā no viņu sarazotās produkcijas daudzuma un izcenojumiem.

Amatu algas inženiertehnišķajiem darbiniekiem (vadītājiem, speciālistiem) un kalpotājiem palielināsies 1,64 reizes saskaņā ar rūpnīcā esošo štatu sarakstu.

ALVINA SIDOROVA,
daļas priekšniece

Gaismu vajag, spuldžu nav

«Nav ko vaidēt par grūtībām, no tā vieglāk stradāt nekļūš.» — saka elektroapgādes iecirkņa priekšnieks Andrejs Zeps.

Un darbi rit tāpat kā līdz šim. Kadreizējais 16. cehs nu kļūvis par iecirkni, jo tajā strādā tikai 25 cilvēki. Iecirkņa rūpu lokā ir trīs 6 kV sadales punkti, kas padod spriegumu 19 apakšstacijām. Visa rūpnīcas funkcionējošā elektrosistēma ir Zepa lauzē rokas, viņi arī seko, lai avārijas vai kļūmes gadījumā bojājumu nekavējoties novērstu. Bez tam, ne tikai rūpnīcas teritorijā, bet arī sūkņetavā, bioloģiskajā attīrīšanas stacijā, «Baiļos», Augustrozē, Vecates laivu bāzē, bernūdārzos, dzīvojamajās mājās. Dežūr-ielektriķi ir lietas kursā ne tikai par kopējām elektroapgādes sistēmām, bet arī parzin arī cehu saimniecības, lai gādājuma, ja cehu elektriskās nav darba vai nespej iztikt savien spekiem, varētu stradāt arī ceha. Daļu darba apjoma veic SIA «Vats».

Krietnais vairums darbinieku ir īsti meistari savā specialitātē, piemēram, Juris Muceniks, Ivars Eidsuks, Valdis Rolmanis, Ivars Viitiņš, Valentins Perovs, Juris Firsovs. Bet nelaime tā, ka kolektīva vidējais vecums arī ir atbilstošs tā

profesionālajai varēšanai. Jādama par jauno kadru iesaistīšanu un gatavošanu. Labs papildinājums ceha būs Dzintars Kalniņš, kurš nupat februārī beigs elektromehānisko tehnikumu. Šobrīd Tehniskās universitātes 4. kursa mācās nakamais inženieris elektriķis Edijs Vesperis, viņš bija rūpnīcā prakse un jau pierādījis, ka būs teicami sagatavots speciālists.

Ir jau arī, protams, problēmas, — tie paši materiāli tehniskās apgādes jautājumi. Trūkst vadu, kabeļu, apgaismojuma armatūras, spuldžu, agregātu palaišanas iekārtu. Apgādes daļas darbinieki to visu, protams, meklē, bet valda taču vispārējais haoss. Apgādes darbā iesaistījušies arī paši iecirkņa darbinieki, un šo to pa dažādiem ceļiem izdodas arī sagādāt.

Līdztekus tiešajiem darbiem šobrīd Juris Muceniks un Ivars Eidsuks būvē parvietojamu kabeļu bojājumu vietas noteikšanas laboratoriju. Lidzīga ir tikai ziemeļu elektriskajos tīklos, un nepieciešamības gadījumā vienmēr nācās lūgt viņu palīdzību. Tā kā zeme ir pilna dažādiem kabeļiem, noteikti to bojājuma vietas ir sarežģīti. Metāla karkasā iemontētie dažādie aparāti to izdarīs ātri un precīzi, norādot vie-

Mācības sākušās

Rūpnica noslēgusi līgumu ar Latvijas tautsaimniecības vadītāju un speciālistu valsts institūtu par inženierietehnisko darbinieku ekonomisko apmācību. Kursu tēma «Uzņēmuma ekonomika tirgus apstākļos. Menedžments, mārketing, ārējie ekonomiskie sakari». Apspriešanās mācību grupā 40 cilvēku sastāvā: ceļu priekšnieki, daļu un dienestu vadītāji un citi. Institūta speciālisti sastādījuši mācību programmu 80 stundām. Pirmas trīs mācību dienas — 22., 23. un 24. janvāris.

Kompleksā pārbaude

Darba drošības stāvokļa kārtējo kompleksā pārbaude šajā mēnesī notikusi ausanas ceļā. Komisija, rūpīgi pārbaudījusi visas ražotnes, konstatēja virkni trūkumu un nepilnību šajā jomā. Tie tiks izskaidroti pārbaudes akta. Ar rūpnīcas direktora pavēli ceļā vadībai un speciālistiem uzdots noteiktajos termiņos novērst vairāk nekā 40 konstatēto trūkumu.

SPORTA CIENĪTĀJIEM

Draudzības sacensības starp VSSR un Tveras stīklplatu un stikla šķiedras rūpnīcas sportistiem notiks 25. janvārī: galda tenisa — pl. 10.36. arodividusskolas zālē; volejbola — pl. 10.5. vidusskolas zālē; minifutbola — pl. 15 sporta manēža.

Aicināti sportisti un līdzjutēji.

24. janvārī pl. 14 Baiju kalnā risināsies rūpnīcas spartakiādes sacensības distanču slēpošanā.

Sievietēm, senioriem — 3 km, vīriešiem, senioriem — 6 km. Ieskatīt — 3 labākie rezultāti, neatkarīgi no dalībnieka dzimuma.

Vērtēšana pēc slēpošanas punktu tabulām.

Aicināti piedalīties visi slēpotgribētāji!

Līdzjutības

Izsakām dziļu līdzjutību Irīnai Lazarevai, māti smiltainē aizvadot.

Poliklinikas kolektīvs

Lielajās bēdās esam kopā ar Tamaru Kaču, no mātes uz mūžu atvadoties.

Ausanas ceļa dienas maiņas kolektīvs

Arodbiedrības rūpnīcas komiteja piedāvā

SANATORIJAS

♦ «LIVA» — sirds-asinsvadu, kaulu locītavu slim. — no 8. aprīļa līdz 1. maijam, cena 1500 rubļi;

♦ «BALDONE» — kaulu locītavu, ginekoloģiskajās slim. — no 14. aprīļa līdz 5. maijam, cena 1100 rubļi;

♦ «MAJORI» — sirds-asinsvadu slim. — no 1. maija līdz 24. maijam, cena 750 rubļi;

♦ «LIVA» — sirds-asinsvadu, kaulu locītavu slim. — no 2. maija līdz 25. maijam, cena 1500 rubļi;

♦ «BALDONE» — kaulu locītavu, ginekoloģiskajās slim. — no 11. maija līdz 3. jūnijam, cena 1100 rubļi;

♦ «JAUNKEMERI» — perif. asinsvadu, nervu, ginekoloģiskajās slim. — no 29. maija līdz 21. jūnijam, cena 1000 rubļi;

♦ «Caika» — kuņģa slim. — no 21. jūnija līdz 14. jūlijam, cena 799 rubļi.

PANSIONĀTI

♦ «LIELUPE» (3 viet.) — no 26. maija līdz 18. jūnijam.

Lai jūs nesatrauc lielā summa par ceļojumiem, jūs maksāsit tikai 20 procentus no tās.

Lai rakstus iznāk reizi nedēļā — ceturtdienā, latviešu un krievu valodās. Redakcijas adrese: pasta indekss 226600, Valmierā, A. Upīša ielā 7. O. uzk. Iespiedokāne, ofseta tehnika. Tirāža 600 eks. Adres redakcijai: 226600, r. Valmierā, uz. Tēgariņa, 1. Telefons 21472 un 339. Отпечатано в Валмиерской типографии «Лесма», 226600, г. Валмиера, ул. А. Упиша, 7. Общественный фонд. 0,5 уса. м. а. Тираж 400 экз. На русском языке.

«Baiļos» viss pa vecam

«Baiļi» — tā ir populāra sporta bāze ne tikai rūpnīcas, bet arī rajona un pat republikas mērogā. To ar pilnām tiesībām uzskata par vienu no republikas sporta centriem. Kā «Baiļi» dzīvo šodien, kādas pastāv problēmas un kā tās tiek risinātas? Šo jautājumu mūsu laikraksta korespondente uzdeva VALDIM V. NAGAM.

— Tā kā «Baiļi» ir sporta centrs, kur nodarbojas galvenokārt sportisti — kalnu slēpotāji, orientēšanās sporta entuziasti, BMX sekcijas dalībnieki, liktos, ka arī mūsu rūpēm jābūt saistītām ar sportu — sacensību organizāciju, treniņiem utt. Taču arī mūsu darbā atspoguļojas mūsdienu ļoti sarežģītā situācija, jaušamas krīzes tuvmūs. Sajos jautājumos mēs, var teikt, neesam atdalāmi no rūpnīcas. Ražošanas grūtības, elektroenerģijas problēmas tieši skar arī «Baiļus», jo bāzi taču uz tur uzņēmums. Un, ja notiks kaut kas nelabojams, tad cietīs arī mēs.

Patlaban pie mums strādā četri treneri: Māris Strautnieks, Vita Ciesniece (orientēšanās), Raimonds Ciesnieks (BMX) un Normunds Vandāns (kalnu slēpošanas sekcija). Pie mums nāk gan pieaugušie, gan bērni, gan rūpnī-

cas ļaudis, gan citi valmierieši, kurus interesē sports un kuri mīl aktīvu atpūti. Sim mērķim mūsu bāzē ir radīti visi apstākļi. Pagaidām nevar žēloties par sporta inventāra trūkumu (galvenokārt izmantojam agrāk sagādātās rezerves). Vispār jāteic, ka mūsu grūtības galvenokārt saistītas nevis ar finansēm, bet gan ar materiālo nodrošinātību. Tagad nākas ne mazu laiku, speku un enerģijas tērēt, lai virzītu uz priekšu noliktavas angāru uzstādīšanu. To mums iedalīja rūpnīca pagājušajā gadā.

— Nereti var dzirdēt, pleks uzņēmumam nes tikai «Baiļu» sporta komai zaudējumus...

— Iespējams, ka tas tā ir, līdzekļus patērējam daudz. Taču uzskatu (un man piekritis daudzi), ka sports, tāpat kā kultūra, ir viena no tām nozārem, kuru vērtība un svarīgums nav izmērāms ne

rubļos, ne latos. Rūpnīcas vadība tomēr neliek šķēršļus līdzekļu iedalīšanai, kas nepieciešami bāzes uzturēšanai, tas attīstībai un pilnveidošanai. Tiesa, daudzu organizatoriska rakstura jautājumu risināšana reizēm iet grūti, nākas izmantot arī citu

organizāciju palīdzību, piemēram, ar transportu. Manuprāt, atdevē no mūsu kompleksa ir. Par to liecina arī mūsu sportistu panākumi, kompleksa popularitāte rajonā un republikā. Uzskāta arī kontakti nodibināšana ar ārvalstu sportistiem, pagai-

dām gan līķi ar BMX federācijas atbalstu.

— Visam ir sava vēsture. Rūpnīca drīzumā atzīmēs savu trīsdesmitgadi. Kāda ir «Baiļu» biogrāfijs?

— Diemžēl, neesmu no tās paaudzes, kas uzskā «Baiļu» izveidošanu. Cik man zināms, tā vēsture iesākas jau pirms stikla šķiedras rūpnīcas nodošanas ekspluatācijā. Man liekas, ka informāciju par fizikultūras un sporta attīstību, tai skaitā arī par «Baiļiem», savāc Valmieras muzeja līdzstrādnieki. Acimredzot visi materiāli tiks apkopoti līdz Trīs-zvaigžņu spēļu atklāšanai, kas paredzētas Valmierā 1993. gadā. Tādi vēsturiskie dati par «Baiļu» sporta kompleksa izveidošanu, par cilvēkiem, kuri to darīja, par labākajiem sportistiem būtu interesanti un vērtīgi jaunajiem, kuri pie mums tikai sāk sportēt.

— No Valda Vanaga stāstījuma redzams, ka dzīve «Baiļos» rīt sava gaita bez sevišķi piemērotiem noskaņojuma un tai pat laikā arī bez rožainām ilūzijām par rītdienu.

LOLITA DREIMANE

INFORMĀCIJA par traumatismu 1991. gadā

Noslēdzies 1991. gads. Varam salīdzināt rezultātus darba aizsardzībā 1991. un 1990. gadā.

Darba aizsardzības un drošības tehnikas daļas priekšniecība ROTA LUSIŅA iepazīstina lasītājus ar stāvokli darba drošībā.

Rūpnīcas apakšvienības nosaukums	Nelaimes gadījumu skaits		Darba nespējās dienu skaits		Biežuma koeficients — Kb		Smaguma koeficients — Ks	
	1991. gads	1990. gads	1991. gads	1990. gads	1991. gads	1990. gads	1991. gads	1990. gads
Stikla lodiņu ražošanas ceļš	1	1	20	10	11,5	11,2	10,0	10,0
Nepārtrauktās stikla šķiedras ražošanas ceļš	9	9	107	89	14,9	13,8	11,9	9,9
Ausanas ceļš	7	1	51	18	9,0	1,1	7,3	18,0
Tautas palēriņa ceļš	—	3	—	38	—	—	—	12,7
Ķīmiskās aprādes ceļš	—	—	—	—	—	—	—	—
Dekoratīvo adumu ceļš	2	2	17	78	23,0	22,0	8,5	39,0
Saimnieciskais ceļš	1	—	17	—	13,0	—	17,0	—
Mērīinstrumentu un automātikas iecirknis	—	1	—	37	—	—	—	37,0
Elektroapgādes iecirknis	—	—	—	—	—	—	—	—
Remontu — mehāniskais ceļš	3	3	45	34	34,1	31,9	15,0	11,3
Odens un tvaikā apgādes ceļš	1	2	turpina slimot	43	10,6	19,6	—	21,5
Remontu un celtniecības iecirknis	2	1	27	7	64,5	37,0	13,5	7,0
Tehniskās kontroles daļa	1	1	16	5	12,7	12,0	16,0	5,0
Saimnieciskā daļa	1	—	8	—	35,7	—	8,0	—
Dzīvokļu ekspluatācijas iecirknis	—	1	—	46	—	35,7	—	46,0
Bērnu darbs — mazbērnu novietne	—	1	—	36	—	22,2	—	36,0
Rūpnīcā pavisam	28	26	308	441	10,5	8,9	11,0	17,0

«Kristins», gadiem mijoties

Visiem grūti. Arī rūpnīcas talantiem. Tiem, kas, neraugoties uz krīzēm, grib likt lietā spējas, kas paliek pāri, pelnot maizi.

Rūpnīcas kinoamatieru studija noturējies vēl vienu gadu. Par spīti tam, ka «neka nav, neko nevar dabūt». Pērn Latvijas skatēģi jaunizveidotās Neprofesionālo kinematogrāfistu savienības medaļa, LKNS diploms, prēmija un Latvijas Zemnieku savienības balva par labāko jaunsaimeņu kustības atainojumu. Zūrija neatminēja, ka krāsainajā dokumentālajā filmā «MANS DĀRZS» redzamais, iekoptai zemes pleķis pieder nevis jaunmodīgam fermerim, bet rūpnīcas strādnieka, filmas autora VAIRA SELECKA ģimenei. (Varbūt dārzī kooperatīvā «Gauja» tik lieliski, ka atgādina istas fermas?) Aizkadrā tekstā, ko lasīja otrs filmas autors

ANDRIS ETMANIS, gan bija teikts, ka tas ir dārzs. Nu, lai it kā nepaliktu parādā Zemnieku savienībai par augsto fermiera godu, pagājušajā gadā ilga kinonovērojuma rezultātā uzņemtais materiāls kinoparastam par istu jaunsaimeņu. Tas gan pats nestrādā rūpnīcā, tikai brālīs ir otrā ceļa operators.

Ģimenei ir paša ģimene filmu konkursam, studijas dalībnieki materiālo iespēju robežās filmējusi arī uz 8 mm kinolentēs — ainas ar bērniem. Otrā gadu tika filmēts lielais skrējēns no Rigas uz Valmieru, cerot gala rezultātā iegūt interresantu sporta filmu. Tiesa, daļa labu kadru zuduši attīstīšanas brāķa dēļ. Tehniskās problēmas vajā ik uz soļa. Bet las jau tagad visur, lai kā nevar sūdzēties.

Tomēr vienu tehnisko atrisinājumu studija ļoti gaida — iespēja

strādāt ar video. Tas pavērtu pilnīgi jaunas iespējas ne vien filmēt rūpnīcā, bet arī dažādi parādīt savas programmas darba biedriem, visiem rūpnīcas ļaudīm. Pagaidām tiek kārtots studijas kino arhīvs, kurā ne mazums kadru, kas ļāst aizvien vērtīgāki kā mūsu vēstures uzskatāms apliecinājums.

Patlaban vēlreiz reorganizējas bijusi Kinoamatieru biedrība, tagad Neprofesionālā kinematogrāfistu savienība. Studijas dalībnieki cer, ka arī tā turēs solījumu — palīdzēt iegādāties video aparāturu. Jo studija daudz darījusi, lai savienība pastāvētu. Izjukušās daudz lielākas studijas, «Kristins» vēl turas.

ARMINS LEIŅS,

kinoamatieru studijas «Kristins» vadītājs

Bet gurķus jūs veikalā nepirksit...

Darzkopības biedrība «Gauja» šobrīd ir 474 biedri, tai skaitā 1. sektorā — 143, 2. sektorā — 131, 3. — 33, 4. — 50, 5. («Beršas») — 117. No šī skaita rūpnīca strādā 320 cilvēki, 74 ir pensionāri, bet 80 cilvēki ar rūpnīcu nav saistīti. Lielākā daļa no viņiem rūpnīca strādājis noteikto laiku, lai ar atvieglotiem noteikumiem saņemtu pensiju, un pēc tam dažādu iemeslu dēļ tagad strādā citos uzņēmumos.

Biedru naudu katrs līdz šim maksājis 15 rubļus, kas deva kopējo summu 7110 rubļus. Šī summa tikusi izlietota sekojoši: priekšsēdētāja algā bija 180 rubļi mēnesī (gadā — 2160 rubļi), vietnieka algā — 70 rubļi mēnesī (7 mēnešos — 490 rubļi). Gramatvede un kasiere katrā saņēma 70 rubļus mēnesī (gadā kopā 1680 rubļi), 65 rubļi mēnesī tika maksāti 1., 2., 3. un 4. sektora elektrīkiem (gadā — 780 rubļi), bet 5. sektora elektrīks saņēma 25 rubļus mēnesī (gadā — 300 rubļi). Kopā šīs izdevumu bija 5410 rubļi.

No šīs summas maksājām 37 procentus sociālo nodokli, kas ir 2001,70 rubļi. Tātad kopējais gada izdevumi bija 7411,70 rubļi. Ka redzams, strādājam ar zaudējumiem. Brīvas naudas biedrībai nepalika. Bet ir ļaču daudz neparedzētu izdevumu. Par vienas reizes ceļa greiderēšanu vien maksājām 25 rubļus, bet par konteineru izvešanu — 45 rubļus par reizi. Ir nepieciešams pavaidot dažādas rakstu darbus, jāuzkopj brīvas platības, jādarā citi darbi, un tas viss maksā naudu.

Pirmdien notika biedrības valdes sēde, kurā tika nolemts paugstināt biedru naudu līdz 100 rubļiem. Šādu «lēcieni» pieprasā reālie dzīves apstākļi, jo cenas ir cēlušās ik uz soļa. Katram biedram acimredzot būs jāmaksā arī 50 rubļi par ūdens patēriņu sezonā. Daudziem tas izsauks šoku, bet neko nevar darīt. So valdes lēmumu domājam apstiprināt biedru kopsapulcē martā. Sajā sakarā lūdzu visus ieinteresētos savus priekšlikumus izteikt rakstiski un iesniegt redakcijā, pēc tam tos izskatīsim, gatavojoties kopsapulcē.

EDVINS ANDERSONS

Redaktors: V. LEJSTRAUTA

P. 363

T. 800

Reģistrācijas apliecība Nr. 0411